

Επιστολή στον καυχιωμένο επαδίστη ζωγράφο Βασίλη Βαγιάνη

Αγαπητέ κύριε Βαγιάνη,

Η συνάντησή μας μου έδωσε μεγάλη χαρά. Ήταν ένα από τα σημαντικότερα πράγματα που έζησα τα τελευταία χρόνια. Όταν μου είπε η μητέρα μου πως θα με επισκεπτόσασταν, ένιωσα πως ήταν μεγάλη τιμή για μένα να γνωρίσω έναν σπουδαίο και διάσημο ζωγράφο. Όμως μόλις σας γνώρισα, βλέποντας την απλότητα και την καθαρότητα του χαρακτήρα σας, η ιδιότητα του διάσημου ζωγράφου επισκιάστηκε από το μεγαλείο μιας σπουδαίας ψυχής. Αντιλήφθηκα ότι οι πραγματικά Μεγάλοι Άνθρωποι και Καλλιτέχνες

είναι απλοί και ταπεινοί. Και δε θα μπορούσε βέβαια να μην ήσασταν ακριβώς αυτό, γιατί στα έργα σας καθρεφτίζεται η ηρεμία και η ψυχική πληρότητα που είναι χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς σας.

Στην εποχή που ζούμε, η κρίση των ηθικών αξιών που μαστίζει την κοινωνία και η εμπορευματοποίηση των πάντων μας χτυπά ανελέητα από παντού. Οι άνθρωποι έχουν αδειάσει ψυχικά, χάθηκαν πλέον οι πνευματικοί στόχοι και τα ιδανικά και όλοι βρίσκονται σε μεγάλη σύγχυση. Αυτή η κατάσταση ασφαλώς δεν άφησε ανεπηρέαστες και τις καλές τέχνες. Έτσι, βλέπουμε και στα έργα των καλλιτεχνών, είτε στη ζωγραφική, είτε στη μουσική, τη λογοτεχνία, ακόμα και στον κινηματογράφο, να κυριαρχεί αυτή η γενική σύγχυση, η διάλυση της μορφής και η έλλειψη εσωτερικής γαλήνης.

Σ' αυτή λοιπόν την εποχή είναι πολύ παρήγορο να συναντά κάποιος δημιουργούς, σαν εσάς, που βαδίζουν κόντρα στο ρεύμα της εποχής και δίνουν γροθιά στη φτήνια και στην αντιαισθητική που δυστυχώς επικρατεί σήμερα στις τέχνες. Ο χαρακτήρας σας και τα έργα σας μας θυμίζουν πως ακόμα υπάρχουν καλλιτέχνες με ήθος, που χρησιμοποιούν το ταλέντο που τους χάρισε ο Θεός με τρόπο που να προσφέρουν πνευματική ανάταση στους ανθρώπους. Αυτό προσπαθώ να κάνω κι εγώ με τη μουσική μου.

Ένα στοιχείο που προσωπικά με μαγεύει σε κάποιους από τους πίνακές σας είναι τα μουσικά όργανα που δεν παίζουν απλά διακοσμητικό ρόλο αλλά είναι προέκταση της ανθρώπινης οντότητας. Ένας τέτοιος πίνακας στολίζει εδώ και λίγες μέρες το δωμάτιό μου και τώρα πια δε βγαίνει μόνο από τα μεγάφωνα του ηχητικού μου συστήματος μουσική αλλά κι από τον άλλοτε βουβό τοίχο. Σας ευχαριστώ πολύ γι' αυτό το υπέροχο δώρο.

Πραγματικά πιστεύω πως δεν ήταν τυχαίο που συναντήθηκαν οι δρόμοι μας και πάντοτε λέω πως, ο Θεός διαλέγει ποιους ανθρώπους στέλνει στη ζωή μου.

Συνεχίστε το δύσκολο αλλά τόσο όμορφο δρόμο που διαλέξατε και να είστε σίγουρος πως ο Θεός θα δώσει σε σας και στην οικογένειά σας πλούσιες ευλογίες.

Εδώ στην Κασταλία και Σειρήνων να ξέρετε πως έχετε ένα φίλο που προσεύχεται πάντα για σας.

Με εκτίμηση και πολλή αγάπη
Στέλιος Πισής

Λεμεσός 14 Νοεμβρίου 2005